

Rapport

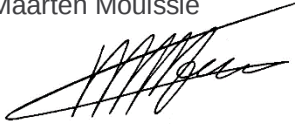
Onderwerp: Passende beoordeling
Projectnummer: 331199
Referentienummer: SWNL0199659

Auteur: Arjen Poelmans
Datum: 06-02-2017

Passende beoordeling bestemmingsplan Buitengebied Noord

Definitief

Verantwoording

Titel	Passende beoordeling bestemmingsplan Buitengebied Noord
Subtitel	Natura 2000-gebieden Nieuwkoopse plassen & De Haack en Broekvelden, Vettenbroek & Polder Stein
Projectnummer	331199
Referentienummer	SWNL0199659
Revisie	D1
Datum	6 februari 2017
Auteur(s)	Arjen Poelmans
E-mailadres	Arjen.Poelmans@sweco.nl
Gecontroleerd door	Maarten Mouissie
Paraaf gecontroleerd	
Goedgekeurd door	Jantine van Veldhuizen
Paraaf goedgekeurd	

Inhoudsopgave

1	Inleiding.....	4
1.1	Bestemmingsplan Buitengebied Noord.....	4
1.2	Situering en begrenzing plangebied	4
1.3	Mogelijke effecten van het bestemmingsplan	5
1.4	Maximale planologische mogelijkheden ten aanzien van ammoniakemissie	6
1.5	Doel van de passende beoordeling	6
2	Wettelijk kader	7
2.1	Wet natuurbescherming.....	7
2.2	Toetsingskadere plannen (artikel 2.7 eerste lid Wn)	7
2.3	Het Programma Aanpak Stikstof	7
3	Methodiek.....	9
3.1	Stikstofdepositieberekeningen.....	9
3.2	Beoordeling effecten van stikstofdepositie.....	11
4	Nieuwkoopse Plassen & De Haeck	13
4.1	Instandhoudingsdoelstellingen	13
4.2	Stikstofdepostie bij volledige reële invulling bouwvlakken.....	15
4.3	Toetsing bestemmingsplan op grond van gebruiksregels.....	18
4.4	Gebruik schoonste staltype	19
5	Broekvelden Vettenbroek & Polder Stein	21
5.1	Instandhoudingsdoelstellingen	21
5.2	Effecten van stikstofdepositie	21
6	Conclusies	22
6.1	Effecten bij maximale invulling bouwvlakken	22
6.2	Effecten op grond van de gebruiksregels	22
	Bijlage 1 Kaarten stikstofdepositie	23

1 Inleiding

1.1 Bestemmingsplan Buitengebied Noord

De gemeente Bodegraven-Reeuwijk heeft begin 2013 de procedure gestart voor de actualisatie van een tweetal bestemmingsplannen in het noordelijke deel van haar buitengebied. De belangrijkste redenen hiervoor zijn de formele noodzaak tot herziening van een tweetal plannen op grond van de Wet ruimtelijke ordening en een aanpassing van de betreffende planbepalingen aan nieuwe beleidslijnen, die in de afgelopen jaren door de hogere overheden zijn ontwikkeld. De plannen die thans geheel of gedeeltelijk herzien zullen worden zijn:

- het bestemmingsplan 'Buitengebied Bodegraven' vastgesteld op 16 december 2004 en de daarbij horende 'Reparatieherziening Buitengebied Bodegraven' vastgesteld op 1 oktober 2009 en;
- het bestemmingsplan 'Plassen, Natuur en Weidegebieden' vastgesteld op 9 december 1998.

De regels van het toekomstige bestemmingsplan voorzien op de eerste plaats in het behoud van het agrarische cultuurlandschap en de handhaving en versterking van een levensvatbare grondgebonden veehouderij (onder andere door de mogelijkheid tot bedrijfsuitbreiding). Daarnaast bieden de toekomstige regels ruimte voor natuurbehoud en natuurontwikkeling in een omvang van meer dan 125 ha.

De planbepalingen voor de ontwikkeling van landbouwbedrijven maken volgens de huidige wetgeving en jurisprudentie een ontwikkeling van de veestapel binnen het plangebied mogelijk, waarvoor niet bij voorbaat uitgesloten kan worden dat hiervan een significant negatief effect op Natura 2000-gebieden uitgaat. Rekening houdend met de bepalingen van de Wet natuurbescherming heeft de gemeente daarom besloten een passende beoordeling te laten voeren, waarin de effecten van de nieuwe planregels worden getoetst.

In de voorliggende passende beoordeling vindt u de toetsing van het bestemmingsplan Buitengebied Noord aan de Wet natuurbescherming.

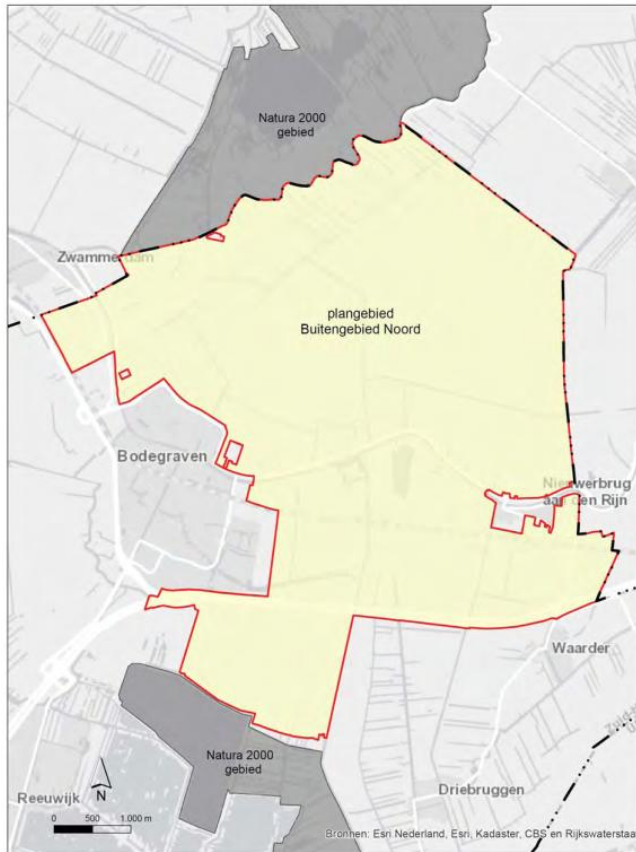
1.2 Situering en begrenzing plangebied

Het bestemmingsplan Buitengebied Noord (figuur 1.1) ligt in het noordelijke deel van het buitengebied van de gemeente Bodegraven-Reeuwijk en wordt globaal begrensd door:

- het tracé van de spoorlijn Leiden - Utrecht;
- delen van de gezamenlijke gemeentegrenzen met de gemeenten Alphen aan den Rijn, Nieuwkoop en Woerden;
- het tracé van Rijksweg A12;
- de Enkele Wiericke;
- het Natura 2000-gebied 'Broekvelden, Vettenbroek & Polder Stein' en het aansluitende recreatiegebied van het Reeuwijkse Hout en;
- de plangrenzen voor de bestemmingsplannen voor de bedrijventerreinen Broekvelden, Groote Wetering, kern Bodegraven en bedrijventerrein Rijnhoek.

In het plangebied van onderhavig bestemmingsplan zijn enkele locaties gelegen, waar nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk worden gemaakt, die door middel van separate planprocedures worden geregeld. De bijbehorende plangebieden zijn buiten de werkingssfeer van onderhavig bestemmingsplan gehouden. Concreet gaat het hierbij om de volgende locaties:

- begraafplaats Vredenhof;
- de locatie Meije 35/37 en;
- de locatie De Bree 4.

Figuur 1.1 Globale begrenzing bestemmingsplan Buitengebied Noord

1.3 Mogelijke effecten van het bestemmingsplan

Het bestemmingsplan grenst aan de Natura 2000-gebieden Nieuwkoopse Plassen & De Haeck en Broekvelden, Vettenbroek & Polder Stein. Omdat beide Natura 2000-gebieden buiten de plangrenzen van het bestemmingsplan zijn gelegen, hebben de planbepalingen hierop hooguit een indirect en extern karakter.

Gezien de ligging van de Natura 2000-gebieden mag worden verondersteld, dat het grondgebruik dat door de planbepalingen in het Buitengebied Noord mogelijk wordt gemaakt, in de Natura 2000-gebieden geen negatieve effecten tot gevolg heeft op het vlak van vernieting, verstoring, verdroging, verzoeting of verzilting van aangewezen habitattypen. Het bestemmingsplan maakt namelijk geen wezenlijke functiewijzigingen mogelijk, die het functioneren van genoemde Natura 2000-gebieden direct beïnvloeden en zal niet leiden tot peilveranderingen of relevante veranderingen in vervoersbewegingen of nieuwe potentieel verstorende activiteiten.

Theoretisch mogelijke effecten van het grondgebruik in het pangebied Buitengebied Noord zijn echter verzuring en vermesting van habitattypen, en leefgebieden van stikstofgevoelige soorten, waarvoor instandhoudingsdoelen van toepassing zijn. De bouwvlakken in het plan bieden namelijk ruimte voor uitbreiding van de veestapel. Zonder milieumaatregelen leidt een toename van de veestapel tot een toename van de emissie van ammoniak. Gezien de ligging van het bestemmingsplan kan dit zorgen voor een toename aan stikstofdepositie in de Natura 2000-gebieden Nieuwkoopse Plassen & De Haeck en Broekvelden, Vettenbroek & Polder Stein. Stikstofdepositie kan leiden tot verzuring en vermesting van gevoelige habitattypen en stikstofgevoelige leefgebieden van soorten.

1.4 Maximale planologische mogelijkheden ten aanzien van ammoniakemissie

Het ontwerpbestemmingsplan Buitengebied Noord begrenst op twee manieren de maximale planologische mogelijkheden tot uitbreiding van de veestapel en ammoniakemissie:

- door de omvang van de bouwvlakken;
- door gebruiksregels (artikel 3.4 en 3.5 van de ontwerpregels).

Omvang bouwvlakken

Bouwen van gebouwen ten behoeve van veeteelt is alleen toegestaan binnen de bouwvlakken. Het ontwerpbestemmingsplan Buitengebied Noord handhaaft de bestaande bouwvlakken uit de vigerende bestemmingsplannen.

De bouwvlakken zijn op dit moment niet allemaal volledig bebouwd. Er is daarom een zekere ruimte voor uitbreiding van stallen of bouw van nieuwe stallen beschikbaar binnen deze bouwvlakken.

Regels

In de regels bij het ontwerpbestemmingsplan zijn gebruiksregels opgenomen die de ammoniakemissie vanuit agrarische bedrijven reguleren. Deze regels zijn opgenomen in onderstaand kader.

Regels (ontwerp)bestemmingsplan Buitengebied Noord met betrekking tot ammoniakemissie

3.4 Gebruiksregels

Met betrekking tot het gebruik van gronden en bouwwerken gelden de volgende bepalingen:

- het is niet toegestaan om gronden (voor zover gelegen binnen een bouwvlak) en bouwwerken binnen een agrarisch bouwvlak zodanig te gebruiken dat dit leidt tot een toename van de ammoniakemissie van het betreffende agrarische bedrijf.

3.5 Afwijken van de gebruiksregels

3.5.1 Gebruik van gronden en bouwwerken in een agrarisch bouwvlak

Het bevoegde gezag kan bij omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in artikel 3.4 om gronden en bouwwerken zodanig te gebruiken dat dit leidt tot een toename van de ammoniakemissie van het betreffende agrarische bedrijf, indien aangetoond wordt dat:

- dit gebruik geen significant negatieve gevolgen heeft voor de realisatie van instandhoudingsdoeleinden van Natura 2000-gebieden zoals vastgelegd per aanwijzingsbesluit voor het betreffende Natura 2000-gebied, of;
- voorafgaand aan de verlening van de omgevingsvergunning schriftelijk advies is ingewonnen bij het bevoegde gezag voor de uitvoering van de Wet natuurbescherming.

1.5 Doel van de passende beoordeling

Het doel van de voorliggende passende beoordeling is te beoordelen:

- of de maximale planologische mogelijkheden ontwikkelingen toelaten die tot significant negatieve effecten leiden op de Natura 2000-gebieden Nieuwkoopse Plassen & De Haack en Broekvelden, Vettenbroek & Polder Stein.
- en zo ja, of mitigatie door aanpassen van de planregels deze effecten kunnen voorkomen.

2 Wettelijk kader

2.1 Wet natuurbescherming

De Wet natuurbescherming (Wn) biedt de juridische basis voor de bescherming van natuurgebieden in Nederland. Internationale verplichtingen uit de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn, maar ook verdragen als bijvoorbeeld het Verdrag van Ramsar (Wetlands) zijn hiermee in nationale regelgeving verankerd.

2.2 Toetsingskadere plannen (artikel 2.7 eerste lid Wn)

Conform artikel 2.1 lid 1 van de Wn, dient een gemeente bij het nemen van een besluit tot het vaststellen van een bestemmingsplan rekening te houden met de gevolgen van het plan op de instandhouding van soorten en habitattypen in Natura 2000-gebieden.

Voor het bestemmingsplan Buitengebied Noord is vooral de mogelijke invloed van ammoniakemissies vanuit de veeteelt op de stikstofdepositie in de Nieuwkoopse Plassen en Broekvelden, Vettenbroek & Polder Stein van belang. Als het bestemmingsplan tot significante gevolgen op de stikstofgevoelige habitattypen zou leiden, mag de gemeente het plan niet in die vorm vaststellen.

In de passende beoordeling staat de vergelijking tussen de plansituatie en de huidige feitelijke legale situatie centraal. Illegaal gebruik wordt niet meegenomen. De plansituatie is hierbij de situatie waarbij de maximale planologische mogelijkheden zijn benut. De Wn heeft haar eigen afwegingskader. Vergunningen op grond van andere wetgeving, inclusief de milieuvergunningen, spelen hierbij geen rol. In de huidige situatie gaat het dus om de feitelijk aanwezige dieraantallen, staltypen en daarbij behorende ammoniakemissie voor zover legaal aanwezig.

2.3 Het Programma Aanpak Stikstof

De Nederlandse wet- en regelgeving voor stikstofdepositie vloeit voort uit de Wn. De wetgever heeft in dit verband de volgende wet- en regelgeving tot stand gebracht:

- artikel 1.13 Wn, dat voorziet in de juridische mogelijkheid voor instelling van een programma dat tot doel heeft, mede met het oog op een evenwichtige, duurzame economische ontwikkeling de belasting van natuurwaarden van Natura 2000-gebieden of bijzondere nationale natuurgebieden door bij of krachtens deze maatregel aangewezen factoren (zoals stikstofdepositie) te verminderen en de instandhoudingsdoelstellingen van die gebieden te realiseren;
- het Besluit grenswaarden programmatische aanpak stikstof, op grond waarvan geen apart toestemmingsvereiste geldt indien grenswaarden van toepassing zijn;
- de Regeling programmatische aanpak stikstof, waarin naast de regels die gelden ten aanzien van bepaling, reservering en toedeling van ontwikkelingsruimte onder meer de lijst van prioritaire projecten is opgenomen.

Stikstofdepositie vormde jarenlang een knelpunt bij de besluitvorming over plannen en projecten, omdat in veel Natura 2000-gebieden overbelasting van stikstofdepositie een probleem is voor de realisatie van de instandhoudingsdoelstellingen voor de voor stikstof gevoelige natuur in die gebieden. Het PAS beoogt een oplossing te bieden voor dit probleem. De regeling verbindt ecologie met economische belangen.

Het doel is het beschermen en ontwikkelen van kwetsbare, voor stikstof gevoelige natuur, terwijl tegelijkertijd ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk blijven. Het programma bevat hiertoe maatregelen die leiden tot een afname van stikstofdepositie (bronmaatregelen) en maatregelen die leiden tot een versterking van de natuurwaarden in de Natura 2000-gebieden (herstelmaatregelen). De PAS maatregelen zijn per gebied uitgewerkt in gebiedsanalyses¹ en opgenomen in de betreffende Natura 2000-beheerplannen.

Op termijn voorziet het programma met deze gebiedsspecifieke maatregelen in de verwezenlijking van de instandhoudingsdoelstellingen voor de voor stikstof gevoelige natuur in Natura 2000-gebieden en in de tussenliggende tijd in het voorkomen van verslechtering. Het PAS is als zodanig en per gebied passend beoordeeld (gebiedsanalyses). De commissie voor de m.e.r. heeft in het toetsingsadvies van 29 mei 2015 positief over het MER/Pb over het PAS geadviseerd en daarbij gewezen op het belang van monitoring (rapportnummer 2752-143).

¹ http://pas.natura2000.nl/pages/gebiedsanalyses_7-11-2016.aspx

3 Methodiek

3.1 Stikstofdepositieberekeningen

Doel van het onderzoek stikstofdepositie is het inzichtelijk maken van de stikstofdepositie op de omringende natuurgebieden in de verschillende varianten ten opzichte van de referentiesituatie. Hiervoor is allereerst berekend wat de emissies van NH₃ zijn voor de verschillende veehouderijen in het bestemmingsplangebied in de referentiesituatie en wat de emissies zijn in de verschillende varianten. Vervolgens is met behulp van een rekenprogramma de depositie op de omringende natuurgebieden berekend in de verschillende situaties. Aan de hand van de berekende depositiewaarden wordt duidelijk waar de stikstofdepositie toeneemt ten opzichte van de referentiesituatie. De uitgangspunten en resultaten van de berekeningen stikstofdepositie zijn vastgelegd in een notitie².

Onderzochte situatie

Er zijn drie verschillende situaties onderzocht (tabel 3.1) voor de veehouderijen in het bestemmingsplangebied. Deze situaties verschillen in de aantallen dieren en staltypen en daarmee in de ammoniakemissies. In de volgende paragrafen zijn de uitgangspunten voor de verschillende situaties beschreven.

Tabel 3.1 Onderzochte situaties veehouderijen bestemmingsplan Buitengebied Noord

Onderzochte situatie	Omschrijving
Feitelijke situatie	De feitelijke legale situatie 2016
Maximale invulling reëel	Maximale invulling bouwvlak met reële staltypen
Maximale invulling schoon	Maximale invulling bouwvlak met schoonste staltype

Emissies veehouderijen

In deze paragraaf worden de uitgangspunten van de emissieberekeningen weergegeven. De emissie van de veehouderijen zijn berekend aan de hand van het aantal dieren en de bijbehorende emissiefactoren van de staltypen (versie geldend 2016-10-01 tot en met heden). In bijlage 1 van de uitgangspuntennotitie zijn de dieraantallen, de staltypen met emissiefactor en de emissies van de verschillende veehouderijen in het bestemmingsplangebied voor de verschillende varianten weergegeven. Voor de veehouderijen is geen uitstoothoogte of warmte-inhoud aangeleverd. Hiervoor zijn de standaard waarden uit AERIUS calculator gebruikt: 5 m en 0 MW.

Huidige feitelijke legale situatie

Voor de huidige feitelijke legale situatie is uitgegaan van gegevens met de staltypen en dieraantallen per veehouderij van de gemeente Bodegraven-Reeuwijk³. Hiervoor zijn telgegevens vergeleken met de verleende vergunningen. Voor wat betreft de dieraantallen is er steeds van uitgegaan dat deze niet hoger konden zijn dan de vergunde aantallen. Indien de getelde dieraantallen lager waren dan op grond van de vergunning gehouden mocht worden, is uitgegaan van de getelde aantallen. Verouderde staltypen en emissiefactoren zijn hierbij omgezet naar de meest recente versie van RAV-codes en emissiefactoren uit de Regeling Ammoniak en Veehouderij (versie geldend 2016-10-01 tot en met heden).

² Sweco (2017) Uitgangspunten en resultaten AERIUS berekeningen bestemmingsplan Buitengebied Noord gemeente Bodegraven-Reeuwijk. Januari 2017. C1

³ De gegevens voor de vergunde en feitelijke situatie zijn aangeleverd door de gemeente Bodegraven-Reeuwijk: rundvee gegevens bodegraven-reeuwijk.xlsx en Landbouwbedrijven en Veestapel Buitengebied Noord 20160419.xlsx.

Maximale invulling reëel

In de variant 'maximale invulling reëel' is de emissie van de veehouderijen in het bestemmingsplangebied bepaald op basis van de verhouding in oppervlak tussen de veehouderij in het bestemmingsplangebied en een standaard melkveebedrijf met een bouwvlak van 1 ha. Voor het standaard melkveebedrijf is de aanname dat het bouwvlak maximaal is ingevuld met reële staltypen. In onderstaande tabel zijn de staltypen, de emissiefactoren, het aantal dieren en de NH₃-emissie van het standaard melkveebedrijf met reële staltypen weergegeven. De totale emissie van het standaard melkveebedrijf met reële staltypen bedraagt 1993,6 kg/jaar. De berekening van de totale emissie bij maximale invulling van het bouwvlak van de veehouderijen in het bestemmingsplangebied is toegepast op alle veehouderijen met de bestemming A(gv) in het nieuwe bestemmingsplan. Veehouderijen met een andere bestemming (bijvoorbeeld intensieve veehouderij) of A(gv) gecombineerd met een andere bestemming behouden de emissie uit de variant 'Vergunde situatie'.

MAXIMALE INVULLING STANDAARD MELKVEEBEDRIJF MET REËLE STALTYPEN (BOUWVLAK 1 HA)

Rav-Code (Regeling ammoniak en veehouderij Geldend van 2016-10-01 t/m heden)	Diercategorie/ omschrijving staltype	Voer- en managementmaat regelen (Bijlage 2, Regeling ammoniak en veehouderij Geldend van 2016-10-01 t/m heden)	Emissiefactor (kg/jaar/dier)	Reductiepercen tage Voer- en managementm aatregelen	Aantal dieren	Emissie (kg/jaar)
A1.26	Melk- en kalfkoeien ouder dan 2 jaar/ ligboxenstal met hellende V-vormige vloer, voorzien van geprofileerde rubber matten, met centrale giergoot en mestschuif (BWL 2013.07.V1)	Beweiden PAS 2015.08-02	9,6	5%	180	1641,6
A3.100	Vrouwelijk jongvee tot 2 jaar/ overige huisvestingssystemen	-	4,4	-	80	352

Maximale invulling schoon

In de variant 'maximale invulling schoon' is de emissie van de veehouderijen in het bestemmingsplangebied bepaald op basis van de verhouding in oppervlak tussen de veehouderij in het bestemmingsplangebied en een standaard melkveebedrijf met een bouwvlak van 1 ha. Voor het standaard melkveebedrijf is de aanname dat het bouwvlak maximaal is ingevuld met de schoonste staltypen. In onderstaande tabel zijn de staltypen, de emissiefactoren, het aantal dieren en de NH₃-emissie van het standaard melkveebedrijf met schoonste staltype weergegeven. De totale emissie van het standaard melkveebedrijf met de schoonste staltypen bedraagt 1224,1 kg/jaar. De berekening van de totale emissie bij maximale invulling van het bouwvlak van de veehouderijen in het bestemmingsplangebied is toegepast op alle veehouderijen met de bestemming A(gv) in het nieuwe bestemmingsplan. Veehouderijen met een andere bestemming (bijvoorbeeld intensieve veehouderij) of A(gv) gecombineerd met een andere bestemming behouden de emissie uit de variant 'Vergunde situatie'.

MAXIMALE INVULLING STANDAARD MELKVEEBEDRIJF MET SCHOONSTE STALTYPEN (BOUWVLAK 1 HA)

Rav-Code (Regeling ammoniak en veehouderij Geldend van 2016-10-01 t/m heden)	Diercategorie/ omschrijving staltype	Voer- en managementmaat regelen (Bijlage 2, Regeling ammoniak en veehouderij Geldend van 2016-10-01 t/m heden)	Emissiefactor (kg/jaar/dier)	Reductiepercen tage Voer- en managementm aatregelen	Aantal dieren	Emissie (kg/jaar)
A1.17	Melk- en kalfkoeien ouder dan 2 jaar/ mechanisch geventileerde stal met een chemisch luchtwassysteem (BWL 2012.02.V3)	Beweiden PAS 2015.08-02	5,1	5%	180	872.1
A3.100	Vrouwelijk jongvee tot 2 jaar/ overige huisvestingssystemen	-	4,4	-	80	352

Rekenmethode en instellingen

De berekeningen van de stikstofdepositie zijn met behulp van AERIUS Calculator uitgevoerd. Hierbij zijn onderstaande versie en rekeninstellingen gehanteerd:

- AERIUS versie 2015.1_20161230_e66ee8c868;
- Database versie 2015.1_20160514_90ad58c36e;
- Stoffen: NH₃;
- Rekenjaar: 2017;
- Berekening: 'Bereken voor Wn-vergunning'.

3.2 Beoordeling effecten van stikstofdepositie

Effectprincipes

In veel Natura 2000-gebieden liggen habitattypen en leefgebieden van soorten die gevoelig zijn voor verzurende en/of vermestende invloed van stikstofdepositie. Als de depositie van stikstof te hoog is, kan dit leiden tot ongewenste veranderingen in de vegetatie. Zeldzame soorten in voedselarme omstandigheden worden verdrongen door meer algemene soorten. Samen met andere problemen, waaronder verdroging, heeft dit in de afgelopen decennia geleid tot een afname van de biodiversiteit in de Nederlandse natuurgebieden.

Ecologische effecten van stikstofdepositie

Stikstofdepositie bestaat in gereduceerde vorm (ammoniak, NH₃) en geoxideerde vorm (stikstofoxide, NO_x). De stikstofemissie van landbouw bestaat voornamelijk uit ammoniak, terwijl industrie en verkeer voornamelijk stikstofoxiden emitteren. Beide vormen van stikstof kunnen worden omgezet tot de nutriënten ammonium (NH₄) en nitraat (NO₃). De extra aanvoer van deze voedingsstoffen kan vooral bedreigend zijn voor voedselarme habitattypen. Door de verrijking kan de vegetatie verruigen en kunnen kenmerkende soorten van schrale milieus verdwijnen. Daarnaast kan depositie van stikstof leiden tot een daling van de bodem-pH. Door verzuring verdwijnen gevoelige soorten en neemt de soortenrijkdom en kwaliteit van zuurgevoelige habitattypen af.

Drempelwaarden

Als drempelwaarde voor het al dan niet optreden van significante effecten op habitats wordt voor Natura 2000-gebieden de kritische depositiewaarde (KDW) gehanteerd⁴. De KDW wordt gedefinieerd als 'de grens waarboven het risico niet kan worden uitgesloten dat de kwaliteit van het habitattype significant wordt aangetast als gevolg van de verzurende en/of vermestende invloed van de atmosferische stikstofdepositie'. Dit komt inhoudelijk overeen met de internationaal gangbare definitie: 'De kritische depositie is een kwantitatieve schatting van de blootstelling aan één of meer verontreinigende stoffen, waar beneden geen significante schadelijke effecten optreden aan gespecificeerde gevoelige elementen in het milieu, volgens de huidige stand van kennis.' De KDW is wetenschappelijk breed geaccepteerd en wordt ook in de jurisprudentie gehanteerd om bijvoorbeeld overbelaste situaties te duiden. Voor gebiedspecifieke toetsing moet echter ook rekening worden gehouden met andere bepalende factoren. In lijn met de methodiek voor habitattypen zijn in het kader van het PAS ook voor stikstofgevoelige leefgebieden KDW vastgesteld (zie herstelstrategieën stikstofgevoelige leefgebieden⁵).

⁴ H.F. van Dobben, R. Bobbink, D. Bal en A. van Hinsberg, 2012. Overzicht van kritische depositiewaarden voor stikstof, toegepast op habitattypen en leefgebieden van Natura 2000. Wageningen, Alterra, Alterra-rapport 2397 2397. 68 blz.; 1 fig.; 3 tab.; 21 ref.

⁵ http://pas.natura2000.nl/pages/herstelstrategieen-deel_ii.aspx

4 Nieuwkoopse Plassen & De Haeck

4.1 Instandhoudingsdoelstellingen

De Nieuwkoopse Plassen maken deel uit van het Hollands-Utrechts laagveengebied. Het grootste deel van het gebied wordt gevormd door een plassenengebied, ontstaan na afgraving van het veen. Daarnaast bestaat het gebied uit een moerasgebied met rietkraggen, schraalgraslanden, overgangsveen, moerasheide, legakkers, petgaten en broekbos.

Deelgebied De Haeck bestaat uit veenplassen, afgewisseld door broekbos, rietland en schrale hooilanden. Er is een opeenvolging van verschillende stadia van verlanding aanwezig.

Deelgebied Schraallanden langs de Meije (verder De Meije genoemd) bestaat uit blauwgrasland met op enkele plekken wat elzen- en wilgenstruweel (Natura 2000-Aanwijzingsbesluit Nieuwkoopse Plassen & De Haeck).

De Nieuwkoopse Plassen & De Haeck is aangewezen als Vogelrichtlijngebied en als Habitatrichtlijngebied. De gebiedsspecifieke ecologische vereisten voor de duurzame instandhouding van de kwalificerende soorten en typen zijn beschreven in de instandhoudingdoelen die zijn opgenomen in het aanwijzingsbesluit uit 2013 (tabel 4.1).

Tabel 4.1 Instandhoudingsdoelstellingen Nieuwkoopse Plassen & De Haeck

Habitattypen	Doelstelling oppervlak	Doelstelling kwaliteit	Staat van instandhouding (landelijk)
H3140 Kranswierwateren	>	>	Zeer ongunstig
H3150 Meren met krabbenscheer en fontuinkruiden	>	>	Matig gunstig
H4010B Vochtige heiden	>	=	Matig gunstig
H6410 Blauwgraslanden	>	>	Zeer ongunstig
H6430A Ruigten en zomen (moerasspirea)	=	=	
H7140A Trilvenen	>	>	Zeer ongunstig
H7140B veenmosrietlanden	>	>	Matig gunstig
H7210 * Galigaanmoerassen	=	=	Matig gunstig
H91D0 *Hoogveenbossen	=	>	Matig gunstig

Habitatsoorten	Doelstelling omvang	Doelstelling kwaliteit	Doelstelling populatie	Staat van instandhouding (landelijk)
Zeggekorfslak	=	=	=	
Gestreepte waterroofkever	>	>	>	Zeer ongunstig
Bittervoorn	=	=	=	Matig gunstig
Kleine modderkruiper	=	=	=	Gunstig
Meervleermuis	=	=	=	Matig gunstig
* Noordse woelmuis	=	=	=	Zeer ongunstig
Groenknolorchis	=	=	=	Zeer ongunstig
Platte schijhoren	=	=	=	Matig gunstig

Vogelrichtlijnsoorten	Functie	Doelstelling omvang	Doelstelling kwaliteit	Doelst. populatie (seizoensmaximum)
Roerdomp	b	>	>	6 paren
Purperreiger	b	=	=	120 paren
Zwartkopmeeuw	b	=	=	9 paren
Zwarte Stern	b	>	>	115 paren
Snor	b	=	=	25 paren
Rietzanger	b	=	=	680 paren
Grote zilverreiger	s	=	=	60 vogels
Kolgans	s	=	=	3.000 vogels
Smient	sf	=	=	3.500 vogels
Krakeend	f	=	=	90 vogels

b=broedgebied, f=foerageergebied, s=slaapgebied, '=' = behoudsdoelstelling, '>' = verbeterdoelstelling

'*' = prioritair

4.2 Stikstofdepositie bij volledige reële invulling bouwvlakken

Als alle veehouderijbedrijven hun bouwvlak volledig benutten met reële staltypen neemt de stikstofdepositie op habitattypen in de Nieuwkoopse plassen & De Haeck lokaal met maximaal 8,40 (op H7210) tot 738,00 mol N/ha/jaar (op LG02) toe ten opzichte van de huidige feitelijke situatie (tabel 4.2). In bijlage 1 is de toe- en afname op kaart weergegeven.

Tabel 4.2 Hoogste stikstofdepositie per habitatype bij maximale invulling van de planologische mogelijkheden met reële staltypen (situatie 2) en in de huidige feitelijke legale situatie (situatie 1). De kolom 'Verschil' toont de maximale toename van de stikstofdepositie tussen de twee varianten. In de laatste twee kolommen is aangegeven wat de benodigde ontwikkelingsruimte is en of deze beschikbaar is.

Habitatype	Hectare met hoogste projectverschil (mol/ha/j)			Overschrijding KDW	Ontwikkelingsruimte	
	Situatie 1	Situatie 2	Verschil		max. benodigd (mol/ha/j)	beschikbaar
Lg02 Geïsoleerde meander en petgat	195,00	933,00	+ 738,00	●	226,00	✗
H91Do Hoogveenbossen	82,00	161,00	+ 79,00	●	76,20	✗
H7140B Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden)	78,80	155,00	+ 76,20	●	76,20	✗
H3150baz Meren met krabbenscheer en fonteinkruiden, buiten afgesloten zeearmen	85,10	159,00	+ 73,90	●	64,30	✗
Lg05 Grote-zeggenmoeras	96,70	163,00	+ 66,30	●	66,30	✗
H3140lv Kranswierwateren, in laagveengebieden	95,20	161,00	+ 65,80	○	60,60	✗
H4010B Vochtige heiden (laagveengebied)	25,10	38,80	+ 13,70	●	13,70	✓
H6410 Blauwgraslanden	25,10	38,80	+ 13,70	●	13,70	✓
H7140A Overgangs- en trilvenen (trilvenen)	21,10	32,40	+ 11,30	●	11,30	✓
H7210 Galigaanmoerassen	15,60	24,00	+ 8,40	○	8,40	✓

○ Geen overschrijding*

● Wel overschrijding

✓ Ontwikkelingsruimte beschikbaar**

✗ Geen ontwikkelingsruimte beschikbaar

Maximale invulling van de bouwvlakken leidt niet tot significante effecten op Kranswierwateren (H3140), Meren met Krabbenscheer (H3150), ruigten en zomen H6430A en Galigaanmoerassen (H7210). Deze habitattypen zijn minder tot niet gevoelig voor stikstofdepositie. Ook bij de maximale berekende toename zal de KDW van deze habitattypen niet overschreden worden. Het bestemmingsplan heeft derhalve geen negatieve gevolgen voor de realiseerbaarheid van de instandhoudingsdoelstellingen van deze habitattypen.

Significant negatieve effecten op de habitattypen Vochtige heiden (H4010B), Blauwgraslanden (H6410), Trilvenen (H7140A), Veenmosrietlanden (H7140B), en Hoogveenbossen (H91D0) zijn zonder maatregelen niet uit te sluiten. Bij deze habitattypen is namelijk in de huidige situatie (lokaal) al sprake van een overschrijding van de KDW. Verzuring en vermessing zorgen er voor dat de kenmerkende soorten van deze habitattypen achteruitgaan. De kwaliteit van de habitattypen en de mogelijkheden voor uitbreiding van deze habitattypen staan daarom onder druk.

Voor kwaliteitsverbetering en instandhouding op de langere termijn is een afname aan depositie nodig. Als alle veehouderijbedrijven in het plangebied verder groeien tot de maximale planologische invulling van de bouwvlakken, neemt de stikstofdepositie op deze habitattypen nog verder toe. Daarmee wordt het moeilijker om de instandhoudingsdoelstellingen te realiseren. Dit geldt in het bijzonder voor de verbeter- en uitbreidingdoelstellingen voor trilvenen en Veenmosrietlanden. Dit zijn namelijk de meest gevoelige habitattypen (laagste KDW) en de toename aan depositie zijn op deze habitattypen ook relatief het grootste.

Het Natura 2000-gebied bevat ook leefgebieden met stikstofgevoelige soorten. Het gaat hierbij in ieder geval om de groenknolorchis. Deze plantensoort komt binnen de Nieuwkoopse plassen & De Haeck onder meer voor in trilvenen. Bij verzuring en vermessing van trilvenen gaat de groenknolorchis achteruit. De toename aan stikstofdepositie op trilvenen kan daarom ook leiden tot een negatief effect op de groenknolorchis. Verder zijn platte schijfhoren, bittervoorn, zeggekorfslak en zwarte stern in bepaalde leefgebieden gevoelig voor stikstofdepositie.

Bittervoorn, platte schijfhoren en zwarte stern komen alle drie voor in watergangen met helder water en veel ondergedoken waterplanten. Het leefgebied van deze drie soorten komt grotendeels overeen met het habitatype H3150 Meren met Krabbenscheer. Door een te hoge stikstofdepositie kunnen algen en niet wortelende waterplanten (bijvoorbeeld kroos) de overhand krijgen en verdwijnt de karakteristieke vegetatie met ondergedoken waterplanten. Hierdoor wordt het leefgebied ongeschikt voor deze soorten. Voor de zwarte stern geldt dat deze soort in natuurlijke situaties zijn nesten bouwt op Krabbenscheervegetaties. Deze vegetaties komen in onvoldoende mate voor in Nieuwkoopse Plassen & De Haeck. De soort broedt hier dan ook vooral op nestvlotjes die elk jaar worden uitgelegd. De Zwarte stern is hierdoor niet afhankelijk van krabbenscheervegetaties. Bovendien wordt de KDW van H3150 Meren met Krabbenscheer niet overschreden (Herstelstrategie Nieuwkoopse plassen, ministerie EZ).

De zeggekorfslak wordt aangetroffen in bron- en moerasbossen met een dichtbegroeide tot ijle ondergroei van diverse zeggesoorten (*Carex* spp.). In Nieuwkoopse Plassen & De Haeck komt het leefgebied van de zeggekorfslak grotendeels overeen met habitatype Galigaanmoeras en het leefgebied grote zeggenmoeras. Beiden zijn gevoelig voor stikstofdepositie. Voor grote zeggenmoeras wordt een KDW gehanteerd van 1714 mol N/ha/jaar. Stikstofdepositie leidt tot verzuuring, waardoor het leefgebied ongeschikt wordt. In Nieuwkoopse Plassen & De Haeck is de soort aangetroffen in een verland petgat. Omdat de soort vooral in oeverzones voorkomt, lift deze mee op reguliere beheermaatregelen ten behoeve van Galigaanmoeras. In de huidige situatie wordt de KDW van Galigaanmoeras bovendien niet overschreden (Herstelstrategie Nieuwkoopse plassen, ministerie EZ).

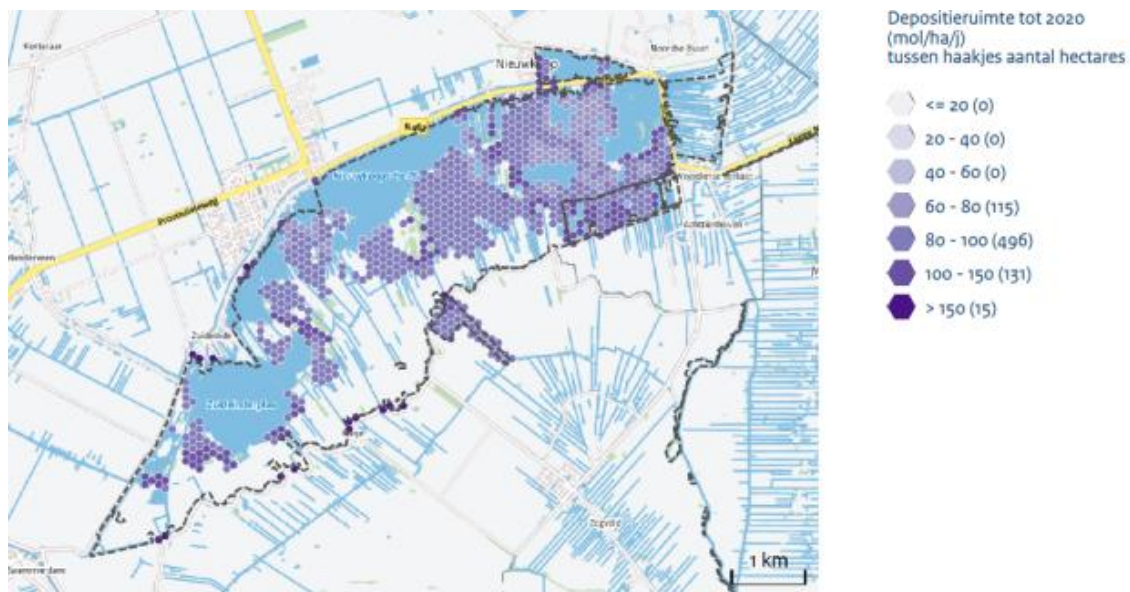
Op de platte schijfhoren, zwarte stern, bittervoorn en zeggekorfslak kunnen significant negatieve effecten uitgesloten worden. De KDW van de leefgebieden wordt namelijk niet overschreden. Ook met volledige invulling van de bouwvlakken zal de depositie te KDW niet overstijgen.

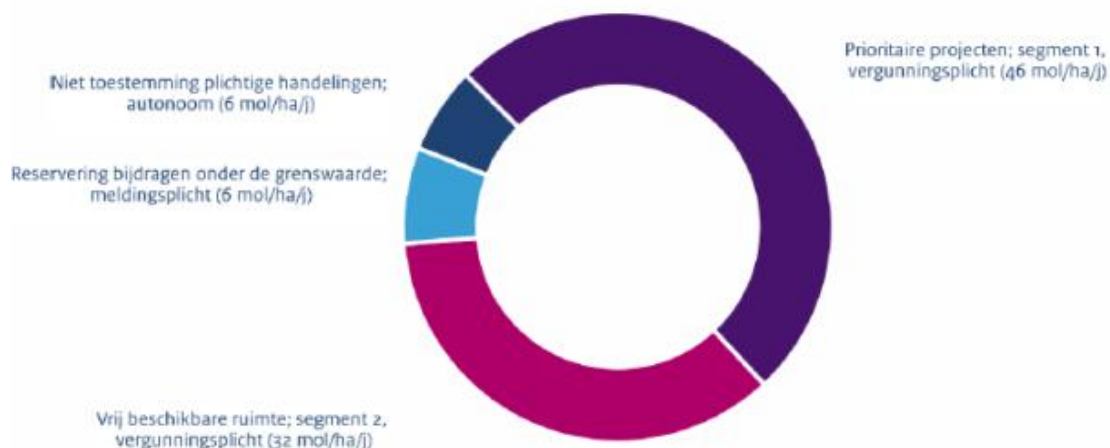
De conclusie luidt dat de gemeente het bestemmingsplan niet mag vaststellen met een regelgeving zoals in het ontwerpbestemmingsplan is opgenomen. Artikel 2.7 eerste lid van de Wet natuurbescherming stelt immers dat een bestuursorgaan bij het vaststellen van een plan rekening moet houden met de gevolgen van het plan voor een Natura 2000-gebied. Uit de stikstofberekeningen blijkt dat bij volledige invulling van de bouwvlakken significante effecten op trilvenen (H7140A) en drie andere habitattypen (Vochtige heiden, Blauwgraslanden, Veenmosrietlanden en hoogveenbossen) niet zijn uit te sluiten. Deze gevolgen zijn niet aanvaardbaar gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor de Nieuwkoopse Plassen & De Haeck.

Beschikbare depositieruimte PAS voor de Nieuwkoopse Plassen

Het PAS bevat maatregelen die leiden tot een afname van stikstofdepositie (bronmaatregelen) en maatregelen die leiden tot een versterking van de natuurwaarden in Natura 2000-gebieden (herstelmaatregelen), waaronder het Natura 2000-gebied Nieuwkoopse Plassen & De Haeck. Uit de gebiedsanalyse blijkt dat in de eerste PAS-periode 32 mol N/ha/jaar beschikbaar is voor vergunningplichtige projecten en 6 mol N/ha/jaar voor autonome ontwikkelingen. Uit AERIUS monitor blijkt dat rekening is gehouden met een depositiebehoefte van 17 mol N/ha/jaar voor de landbouw in segment 2 (niet prioritaire projecten). Bij invulling van deze depositiebehoefte treden volgens de gebiedsanalyse geen significante effecten op, vanwege de maatregelen die in het kader van het PAS worden getroffen.

Uit tabel 4.2 blijkt echter dat de toename aan depositie bij maximale invulling van de bouwvlakken lokaal groter zal zijn dan de beschikbare depositie. Ook gemiddeld is er sprake van een toename die een forse claim zou leggen op de beschikbare depositieruimte. Ook andere landbouwbedrijven buiten het bestemmingsplangebied Buitengebied Noord kunnen gebruik maken van de beschikbare depositieruimte. Het is daarom niet zeker dat er voldoende depositieruimte beschikbaar zal zijn om alle uitbreidingen binnen de bestaande bouwvlakken in het bestemmingsplangebied mogelijk te maken. Bij volledige invulling van de planologische mogelijkheden op grond van de bouwvlakken is daarom niet gegarandeerd dat significante effecten op het Natura 2000-gebied Nieuwkoopse plassen voorkomen worden. Dit bevestigt dat gebruiksregels nodig zijn om de emissie van ammoniak te beperken.

Figuur 4.1. Depositieruimte in Nieuwkoopse plassen. Ruimtelijke verdeling (boven) en verdeling per segment (beneden) (figuur overgenomen uit de PAS gebiedsanalyse Nieuwkoopse Plassen & De Haeck⁶).

4.3 Toetsing bestemmingsplan op grond van gebruiksregels

Vanwege de effecten van stikstofdepositie heeft de gemeente besloten gebruiksregels voor de ammoniakemissie vanuit agrarische bedrijven op te nemen in het bestemmingsplan (zie paragraaf 1.4).

De gebruiksregels (artikel 3.4 van de bestemmingsplanregels) verbieden gebruik van de agrarische bouwvlakken die leiden tot een toename van de ammoniakemissie van agrarische bedrijven. Ammoniak is de enige relevante stikstofcomponent voor de agrarische bedrijfsvoering. Landbouwhuisdieren emitteren geen stikstofoxiden. De gebruiksregel voorkomt dus toename van stikstofemissie.

Artikel 3.5 van de bestemmingsplanregels laat onder bepaalde voorwaarden een toename aan ammoniakemissie toe. Deze voorwaarden komen er kortweg op neer dat aantoonbaar moet zijn, dat een toename aan ammoniakemissie niet leidt tot significant negatieve effecten in Natura 2000-gebieden. Een veehouder kan bijvoorbeeld een nieuwe stal bouwen als hij de ammoniakemissie van die stal intern saldeert. Ook als de uitbreiding van een bepaald bedrijf past binnen de depositieruimte die in het kader van het PAS beschikbaar is voor de landbouw, is verzekerd dat deze uitbreiding niet leidt tot een significant effect op Natura 2000-gebieden.

Artikel 3.5 zorgt dus voor enige flexibiliteit zonder dat zij de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000-gebied Nieuwkoopse plassen & De Haeck in gevaar brengt. Significante effecten op habitattypen of leefgebieden van soorten waarvoor het gebied is aangewezen zijn uitgesloten.

In conclusie: de voorgestelde regels in de bestemming 'Agrarisch met waarden' van het bestemmingsplan Buitengebied Noord leiden niet tot significant negatieve effecten op het Natura 2000-gebied.

⁶ http://pas.natura2000.nl/files/103_nieuwkoopse-plassen-en-de-haeck_gebiedsanalyse_18-11-2015_zh.pdf

4.4 Gebruik schoonste staltype

Als alle veehouderijbedrijven hun bouwvlak volledig benutten met het schoonste staltype neemt de stikstofdepositie op habitattypen in de Nieuwkoopse plassen & De Haeck lokaal met maximaal 1,10 tot 385,00 mol N/ha/jaar toe ten opzichte van de huidige feitelijke situatie (tabel 4.3). In bijlage 1 is de toe- en afname op kaart weergegeven. Uit deze kaart komt een gedifferentieerd beeld naar van lokale toename en afname aan depositie. Dit komt doordat bij bedrijven die nu al (vrijwel) het gehele bouwvlak benutten voor veestallen overstappen naar het schoonste staltype tot afname aan stikstofemissie leidt. Bij bedrijven, die binnen hun bouwvlak nog veel ruimte voor uitbreiding hebben, leidt volledige benutting echter tot een toename aan emissie, ondanks overstap naar het schoonste staltype. Gemiddeld neemt de emissie vanuit het bestemmingsplangebied echter toe en ook de gemiddelde depositie op het Natura 2000-gebied.

Het gebruik van schonere staltypen is een middel om ammoniakemissie te beperken. De vraag is of dit voldoende is om aan de gebruiksregels (artikel 3.4) te voldoen en of hiermee significante effecten voorkomen kunnen worden. Is het mogelijk om door gebruik van het schoonste staltype de volledige ruimte in de bestaande bouwvlakken op te vullen zonder toename aan stikstofdepositie?

Uit de stikstofberekeningen blijkt dat bij volledige opvulling van de bouwvlakken met de schoonste staltypen (met laagste ammoniakemissie) de stikstofdepositie op een deel van de habitattypen nog steeds zal toenemen ten opzichte van de huidige situatie (tabel 4.3, bijlage 1). Ook bij volledige invulling van de bouwvlakken met toepassing van de schoonste staltypen is niet verzekerd dat voldoende depositieruimte beschikbaar is in de eerste PAS-periode.

Voor vier habitattypen in de Nieuwkoopse plassen & De Haeck is thans sprake van een tekort. Het toepassen van het schoonste staltypen biedt echter de agrarische bedrijven in het bestemmingsplangebied wel meer mogelijkheid om de veestapel uit te breiden dan bij toepassing van gebruikelijke staltypen. In de praktijk zal echter slechts een deel van de bedrijven uit willen breiden. Het PAS biedt ruimte voor uitbreiding van de veestapel met beperkte toename aan stikstofdepositie binnen de beschikbare depositieruimte voor de landbouw.

Tabel 4.3 Hoogste stikstofdepositie habitattypen bij maximale invulling van de planologische mogelijkheden met schoonste staltypen (situatie 2) en in de huidige feitelijke situatie (situatie 1). De kolom 'Verschil' toont de maximale toename van de stikstofdepositie tussen de twee varianten. In de laatste twee kolommen is aangegeven wat de benodigde ontwikkelingsruimte is en of deze beschikbaar is.

Habitatype	Hectare met hoogste projectverschil (mol/ha/j)			Overschrijding KDW	Ontwikkelingsruimte	
	Situatie 1	Situatie 2	Verschil		max. benodigd (mol/ha/j)	beschikbaar?
Lgo2 Geïsoleerde meander en petgat	195,00	580,00	+ 385,00	●	21,20	✗
H91Do Hoogveenbossen	82,00	104,00	+ 22,00	●	21,20	✗
H7140B Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden)	78,80	100,00	+ 21,20	●	21,20	✗
H3150baz Meren met krabbenscheer en fonteinkruiden, buiten afgesloten zeearmen	85,10	103,00	+ 17,90	●	15,40	✗
Lgo5 Grote-zeggenmoeras	83,10	95,40	+ 12,30	●	10,30	✓
H3140lv Kranswierwateren, in laagveengebieden	95,20	106,00	+ 10,80	○	8,60	✓
H4010B Vochtige heiden (laagveengebied)	18,50	20,50	+ 2,00	●	2,00	✓
H6410 Blauwgraslanden	18,50	20,50	+ 2,00	●	2,00	✓
H7140A Overgangs- en trilvenen (trilvenen)	15,80	17,00	+ 1,20	●	1,20	✓
H7210 Galigaanmoerassen	15,60	16,70	+ 1,10	○	1,10	✓

- Geen overschrijding*
- Wel overschrijding
- ✓ Ontwikkelingsruimte beschikbaar**
- ✗ Geen ontwikkelingsruimte beschikbaar

5 Broekvelden Vettenbroek & Polder Stein

5.1 Instandhoudingsdoelstellingen

Broekvelden Vettenbroek & Polder Stein ligt in het Groene Hart van Zuid-Holland in een nat graslandgebied op klei-op-veengronden in de nabijheid van rivieren. Het open water en de graslanden dienen als foerageer- en rustgebied voor watervogels, met name kleine zwaan en smient. Daarnaast is het gebied van enige betekenis voor kraakeend en slobbeend (Broekvelden/Vettenbroek). Als slaapplek dient vooral de plas Broekvelden/Vettenbroek, voor de kleine zwaan tevens Polder Stein, waar ze, vooral in het noordelijk deel, ook overdag te vinden zijn.

Broekvelden Vettenbroek & Polder Stein is aangewezen als Vogelrichtlijngebied. Voor alle soorten geldt een behoudsdoelstelling voor omvang en kwaliteit (tabel 5.1).

Tabel 5.1 Instandhoudingsdoelstellingen Broekvelden, Vettenbroek & Polder Stein

Soort	Functie	Doelst. omvang	Doelst. Kwaliteit	Doelst. - Populatie (seizoensgemiddelde)
Niet-broedvogels				Aantal
Kleine zwaan	fs	=	=	40
Smient	fs	=	=	7.500
Kraakeend	f	=	=	70
Slobbeend	f	=	=	50

f=foerageergebied, s=slaapgebied, '=' = behoudsdoelstelling

5.2 Effecten van stikstofdepositie

Geen van de aangewezen vogelsoorten is direct of indirect gevoelig voor stikstofdepositie. In de Natura 2000-effectenindicator van het ministerie van EZ is aangegeven dat kleine zwaan, smient, kraakeend en slobbeend ongevoelig zijn voor vermesting of verzuring ten gevolge van N-depositie vanuit de lucht. Ook in de herstelstrategieën die zijn opgesteld in het kader van de PAS komt naar voren dat de leefgebieden van deze vogelsoorten ongevoelig zijn voor stikstof. Deze vogels foerageren in van nature matig voedselrijke tot zeer voedselrijke graslanden, plassen en sloten. Juist door voldoende stikstof in de bodem bieden deze graslanden energie- en eiwitrijk voedsel. In de plassen en sloten is de input van stikstof vanuit de lucht van ondergeschikt belang. Een toename van stikstofdepositie heeft geen invloed op de foerageerfunctie of slaapplekfunctie van de aanwezige watervogels.

Aangezien de aangewezen vogelsoorten ongevoelig zijn voor stikstofdepositie zijn effecten vanuit Buitengebied Noord op voorhand uitgesloten. Een eventuele toename van ammoniakemissie brengt de haalbaarheid van de instandhoudingsdoelstellingen voor vogelsoorten in Broekvelden, Vettenbroek & Polder Stein niet in gevaar.

6 Conclusies

6.1 Effecten bij maximale invulling bouwvlakken

De ammoniakemissie vanuit het bestemmingsplangebied wordt begrensd door de bouwvlakken en door de ontwerpregels in de artikelen 3.4 en 3.5 van het ontwerpbestemmingsplan.

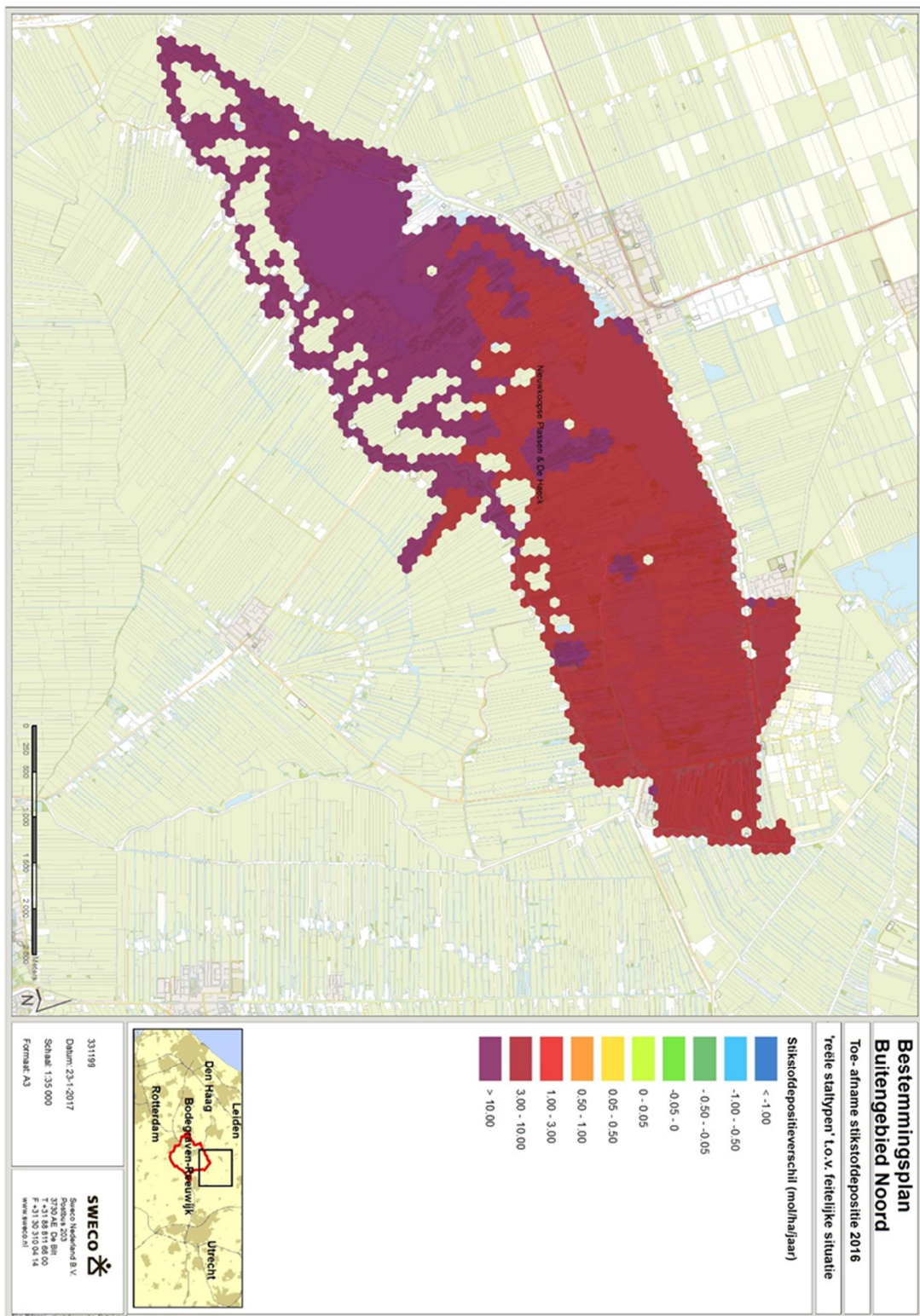
Uit de passende beoordeling voor het Natura 2000-gebied Nieuwkoopse plassen & De Haack (hoofdstuk 4) blijkt dat significante effecten op gevoelige habitattypen zonder gebruiksregels niet uit te sluiten zijn. Het PAS biedt onvoldoende ontwikkelingsruimte voor volledige invulling van de bouwvlakken met reële staltypen. Zelfs als overal het schoonste staltype met de laagste stikstofemissie wordt toegepast is de beschikbare ontwikkelingsruimte op een viertal habitattypen ontoereikend. Dit bevestigt de noodzaak voor het vaststellen van gebruiksregels.

De aangewezen vogelsoorten in Broekvelden, Vettenbroek & Polder Stein zijn ongevoelig voor stikstofdepositie. Effecten vanwege ammoniakemissie vanuit veehouderijbedrijven in Buitengebied Noord zijn daarom op voorhand uitgesloten. Het gebied is niet aangewezen voor habitattypen.

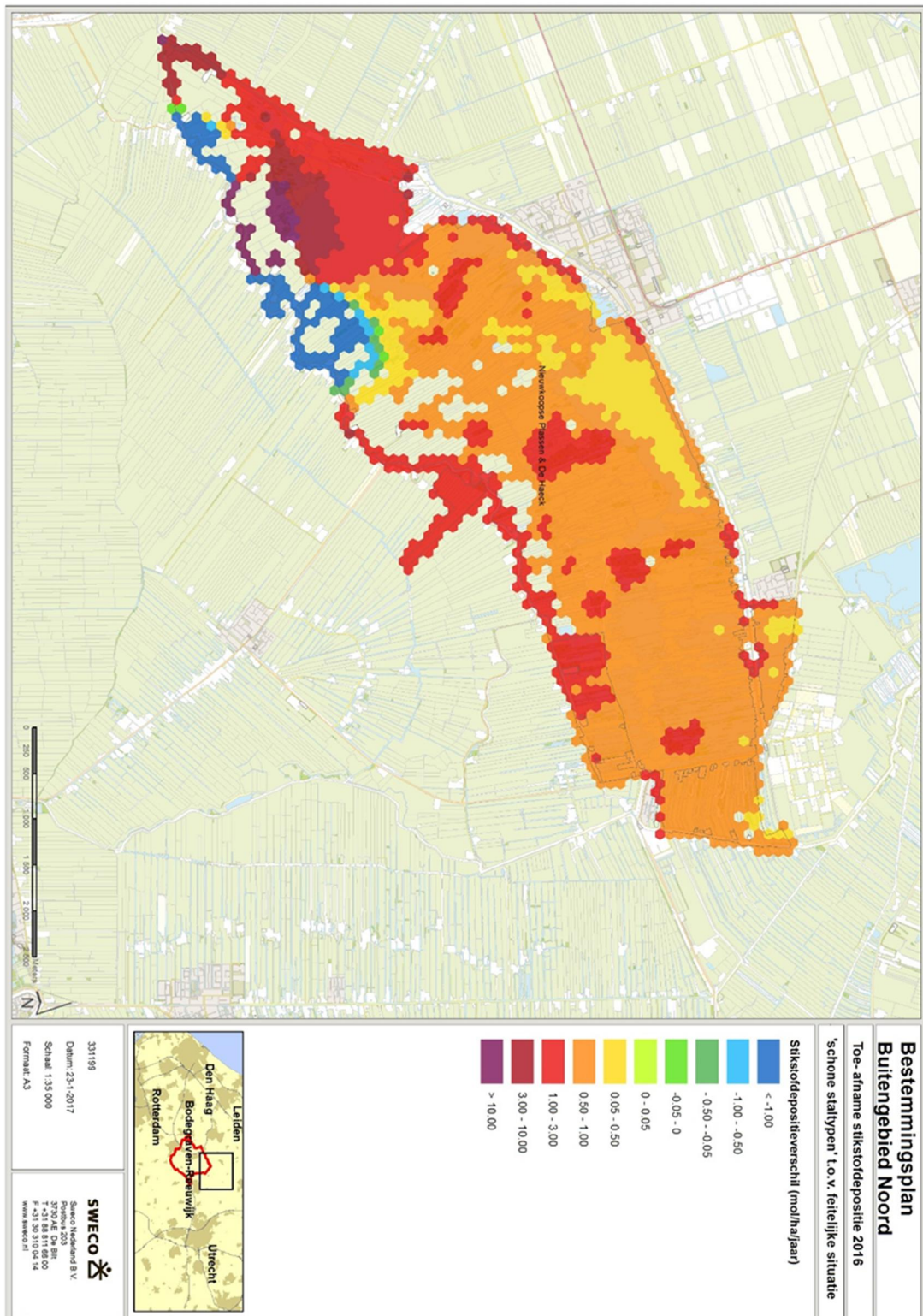
6.2 Effecten op grond van de gebruiksregels

De voorgestelde regels (artikel 3.4 en artikel 3.5) in de bestemming 'Agrarisch met waarden' van het bestemmingsplan Buitengebied Noord voorkomen dat agrarische bedrijven in het bestemmingsplangebied uit kunnen breiden op een wijze die leidt tot significant negatieve effecten op het Natura 2000-gebied. De gemeente kan het plan met de voorgestelde gebruiksregels derhalve vaststellen overeenkomstig de Wet Natuurbescherming.

Bijlage 1 Kaarten stikstofdepositie

Resultaat AERIUS berekening: toename aan stikstofdepositie per ha/jaar in Natura 2000-gebied Nieuwkoopse plassen & De Haec bij volledige invulling van bouwvlakken met reële statypen ten opzichte van de huidige feitelijke legale situatie. Conform de standaard instelling (zie paragraaf 3.2) van AERIUS calculator voor de Wet natuurbescherming, zijn alleen de relevante rekenpunten (hexagonen) getoond. Dit zijn lokaties waar stikstofgevoelige habitattypen of stikstofgevoelige leefgebieden van soorten voorkomen.

Resultaat AERIUS berekening: toename aan stikstofdepositie per ha/jaar in Natura 2000-gebied Nieuwkoopse plassen & De Haeck bij volledige invulling van bouwvlakken met de schoonste staltypen (laagste emissie per dier) ten opzichte van de huidige feitelijke legale situatie. Deze vergelijking geeft een gedifferentieerd beeld van lokale toename en afname aan depositie.

Dit komt doordat bij bedrijven die nu al (vrijwel) het gehele bouwvlak benutten voor veestallen overstappen naar het schoonste staltype tot afname aan stikstofemissie leidt. Bij bedrijven, die binnen hun bouwvlak nog veel ruimte voor uitbreiding hebben, leidt volledige benutting echter tot een toename aan emissie, ondanks overstap naar het schoonste staltype. Gemiddeld neemt de emissie vanuit het bestemmingsplangebied echter toe en ook de gemiddelde depositie op het Natuur 2000-gebied. Conform de standaard instelling (zie paragraaf 3.2) van AERIUS calculator voor de Wet natuurbescherming, zijn alleen de relevante rekenpunten (hexagonen) getoond. Dit zijn lokaties waar stikstofgevoelige habitattypen of stikstofgevoelige leefgebieden van soorten voorkomen.